

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADO ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-tér sora: 1 korona.

Magánalkalmazottak.

Írta: Kroutzer Lipót.

A magánalkalmazottak mozgalmairól mostanában sűrűn van szó az újságok hasábjain.

Nem halad előre, — holott nálunk is olyan a helyzet, mint más országokban, itt is mindegyre növekszik a kereskedelem munkásainak a száma, akik a bürokráciában meg a boltokban annyira nevezetes szereplői a közgazdasági életnek. Ha nem is olyan rohamos a mi iparunk, meg a kereskedelmünk fejlődése, mint más, független, böles és boldogabb országoké, — a részvényes vállalatok száma mégis csak szaporodik és mindegyre több lesz a kereskedelemnek írásos megüzleti alkalmazottja, akik minden tudásukkal, ifjúságukkal, egész erejükkel a mások szolgálatában állanak, nem átmenetképpen csupán, hanem végig az életen és hajlott korban csakugy a mások alkalmazottai mint amikor a pályán rózsás reményekkel elindulnak.

A kétféle kategoria, a magántisztviselők meg a bolti alkalmazottak élethelyzete között csak árnyalatbeli különbségek vannak, ezért csak részletkérdésekben térnek el róluk a törvények, amelyeket az utolsó évtizedekben Európa annyi országában teremtettek meg a magánalkalmazottak javára. Számos országban van sokféle törvény

róluk és nem csupán Európában, hanem túl Európán is Uj-Seelandban és Ausztrália egyéb gyarmatállamaiban, amelyek a szociális törvényalkotásnak nagyszerű magasságaira emelkedtek. Hol vagyunk mi még attól a fölfogástól, amely Uj-Seeland egykori hatalmas kormányelnökének, Soddön miniszterelnök a nevével halhatatlanná tette?

A kereskedelmi munkásvédelemnek a területén, végét vetették az új gazdasági rend híres elvének, a szerződő szabadság ingatag talajáról a törvénynek utjukból ki nem lendíthető vonaljai közé akarjuk áthelyezni a kereskedelmi alkalmazottak jogviszonyainak a rendezését, mondja az osztrák Handlungsgesellschaft a maga megokolásában. A magánalkalmazott, aki a munkát keresi, a gyöngébb fél a gazdasági elhelyezkedésben és ha nem védi meg a törvény, kénytelen kellelten elfogadni minden föltételt, amelyet rája diktálnak.

A törvény azonban kell, hogy megvédelmezze és a modern törvényhozás, ahol a magánalkalmazottak jogi helyzetét szabályozza, kötelezővé teszi, a munkáltatókra nézve, hogy írásbeli szerződést kössenek az alkalmazottakkal, hogy a szerződésben részletesen állapítsák meg az alkalmazott munkakörét, munkaföltételeit és a fizetés nagyságát. A jogi helyzet rendezéséről szóló törvények kiterjeszkednek a boltok, az irodák higiénikus

berendezkedésére, a hétköznapi munkaidő terjedelmére, az esti boltzárás időpontjának megállapítására, az évi rendszeres szabadságidőre, a felmondás, a végkielégítés részleteire és mindazokra a kérdésekre, amelyek a munkaviszonynak fontos fejezetei.

Azt mondtuk: a törvény kell, hogy megvédje a magánalkalmazottakat — és hozzátesszük: kell, hogy megvédje önkény és szeszély, elfogultság és munkaerő embertelen fölhasználása ellen. Valamikor az embert magánvagyonnak nézték, itélték, akit meg lehetett vásárolni és akivel kény és kedv szerint rendelkezhetett a megvásárlója. Ma közvagyon az ember, akit a kormányzó hatalomnak legalább is abban a mértékben kell megvédenie, mint a másnemű közvagyon. Az emberi munkaerőnek a kiméltése, megvédelése a közgazdaságnak és elkövetkező nemzedékeknek is elsőrangú érdeke, mellyel szemben a magángazdasági érdekek hátra kell szorulni. Ebből a szociális fölismerésből fakadtak a nagyfontosságú társadalom politikai törvények más országokban és ezért követelik a mi országunk magánalkalmazottai a jogviszonyaik szabályozásán kívül a teljes és tökéletes vasárnapi munkaszünetnek törvényvel való rendezését, a kötelező nyugdíjbiztosítást, ezért követelik a külön kereskedelmi bíróságokat, ezért kívánják az alkalmazott kamarák megvalósítását, a betegsegítő törvény tökéletesítését

T A R C A.

Találkozásom a bánatleánnyal.

Írta: Darvas Simon.

A Stefánia-úton talákoztam vele először. Kissé kopottas fekete ruhában, kis táskával a kezében egyedül sétált az elhagyott korzón. Késő őszi est volt, azok a csodálatosan szép esték közül, amelyeknek halvány árnyai még évek múlva is visszatükröződnek lelkünkben. Nem színes, kivehető képekben, hanem odavetett vonásokban, borongós hangulatokban, tompa, fátyolozott érzésekben, amelyek nehéz szomorúsággal marcangolják lelkünket. Elmúlásában is kacérkodik, ledér nő szerepét játsza a természet. Cifra öltözékét elveti, diszeit elhullatja, a színek is elkopnak, a semmiségbe vesznek. Mindent kockára tesz, mint egy öreg halódó Demimonde, aki nem tud beletörődni az idők változásába. Meztelen szépségét mutatja, de nem azt a szemérmetlen, csupasz meztelenséget, mely egy pillanat alatt minden vágyat kielegit, hanem ravasz számíttással csak sejtetni engedni bajait és utolsó erejéből még egy pillanatra diadalmaskodik.

Pompás színjáték volt ez az estében és nem volt kettőnkön kívül más ember a hosszú úton, amelyet teljesen elfedett az

őszi idő levelhullatása. Alig néhány lépéssel előttem haladt a leány, láthatóan cél nélkül. Nem sietett, csak tétován imbolygott, szemével az úton heverő, elsárgult leveleket fürkészte. Meglassítottam lépteimet, igyekeztem visszamaradni, nehogy megzavarjam szórakozását. Néhány perc múlva mégis beértem. Halovány vértelen arca volt, szemei hamvas szürkék, pedig egyszer nagyon sötétek, fekete lehettek, de már kiveszett belőlük az élet tüze. Csak bágyadtan, elfakultan néztek. Egészen közelében mentem és megszólítottam:

— Ugy-e bár megengedi . . .

Nem válaszolt. Nem gyorsította meg lépteit mint ilyenkor szokás, hanem tovább botorkált mellettem.

— Nem haragszik, hogy így ismeretlenül megszólítottam?

Anélkül, hogy felemelte volna a fejét, mintha nem is hozzám beszélne, halkán megszólalt:

— Kérem mit kíván tőlem, miért jött ide?

Mit kívánok Öntől, könnyű ezt Önnek kérdezni. Mit . . .? Magam sem tudom. . . Csak valami úgy vonzott, hogy megszólítottam. Valami ösztönzött, hogy megkérdezzem, miért oly bánatos, miért jár ily szomorúan és egyedül. Mondja, ugy-e nem haragszik érte?

— Nem szoktam haragudni, talán nem is tudok. De mégis tudni szeretném, mi közünk lehet egymáshoz.

Lágyan csengő hangján oly különös és mégis annyi határozottsággal mondta a szavakat. Éreztem, hogy erre csak azzal felelhetek, hogy megfogom kicsiny kezét, magamhoz húzom és szorítom sokáig . . . melegen. . . Hogy megérezze melegét, a vérem lüktetését és csak akkor felelek:

— Most már tudja mi közünk van egymáshoz.

De nem mertem ezt megtenni. Nem is válaszoltam kérdésére, mentünk egymás mellett sokáig, szóltanul. És ezalatt jobban megértettük egymást, közelebb jöttünk egymáshoz. A lelkek beszéltek. Mikor újból megszólítottam, már nem is ellenkezett. Mint régi ismerősök beszélgettünk. Elkísértem egészen hazáig. A Józsefváros egy sötét utcájában lakott.

Másnap újból ott találtam. Kissé fehérebbnek, betegesnek látszott, meg is akartam kérdezni az okát, de utóbb elfelejtkeztem róla. Arcáról szenvedés áradt felem és ez hófehér arcát csak vonzóbbá tette. Sétáltunk egy ideig és megismerkedésünkről beszélgettünk:

— Jól tudom, furcsa színben tüntem fel Ön előtt — szóltam némi szünet után. De lássa, én is szoktam szenvedni, nekem is vannak fájdalmaim és úgy érzem, hogy a szenvedőket közelebb hozza egymáshoz a szenvedés. Ön még nem érezte ezt soha?

Rám nézett. Szemében mintha megvillogott

és sürgetnek még egy és más szociális reformot, amelyek külön-külön is mindannyian pillérei élethelyzetük biztosságának.

De túl ezeken a követeléseken, amelyet a törvényhozásnak kell megvalósítania, nagy buzgósággal folyik az egyéb szervezkedésük is. Élethelyzetüknek vannak olyan súlyos problémái, amelyeket egyelőre még a törvényhozás sem tud megoldani. Itt kell, hogy szervezetségük ereje segítsen rajtuk. Hadd lássák meg egynémely elbizakodott tőkehatalmasságok, hogy mit jelent a magánalkalmzottak szervezett erőhatalma, hogy mit jelent a bírnámi erdő, amikor megmozdul . . .

Karnevál.

Megkapó drámát láttam a minap egy budapesti moziban. Karnevál Nizában! Künn a fellobogózott házak alatt szaz Pierott és Pierett hancurozik, ormótlán bálványokat felcicomázott lovak hurcolnak és körülöttük nyüzsgő, tombol a vidám farsangi nép. Csupa szín, elevenség, boldogság mindenütt. Az utcára néz egy ablak és az ablak mögött egy férfi áll, aki leszámolt az élettel. Szeme révetegen siklik végig a mulatozó tömegen: utoljára lát embert. Egyik kezében revolvert tart, a másikkal dult homlokát simitgatja. Még egy pillantás a tömegre, egy pillantás az égre, s a revolver csövét homlokához szegez. Összeroskad. Ebben a pillanatban kinyílik az öngyilkos szobájának ajtaja, betódulnak barátai, barátnői kacagva, nevelten jó kedvvel, valamennyien bohóc ruhában, körüláncolják a szobát és egyszerre odaérnek a holttest elé. Az első pillanatban azt hiszik, hogy rosszul lett, kinyitják az ablakot, fölemelik s csak akkor látják a rettenetes kicsiny rést, amit browning nyitott a vérző homlokon. De az alatt viháncoló tömeg úgy látja, hogy mu-

latos carneváli népség az, és ami az az ablakban áll, — serpentin, virágok tömege zudul az ablakra, befödi a torzult halott ruháját és oly furcsa, oly szomorú, szívet marcangoló a farsangi halott a színes serpentinek és illatos virágok zápora között . . .

Megrázó, de igaz farsangi hangulat, ugyebár! Ki ne farsangolt volna közöttünk vidám, duhajan olyankor, amikor lelkét bánat és gond marcangolta és a bor mámor, a vidám mosoly az ajkán csak grimasszos leplezője volt a földült belső világnak. Színjátékban telik el az ember életének egy nagy része, különösen olyan komédiában, amelyivel meg akarjuk csinálni embertársainkat, hogy ne vegyék észre, micsoda szomorúságok lappanganak jó kedvünk és vidámságunk alatt. Ki tudja, akikkel együtt vagyunk, együtt táncolunk, énekelünk, és iszunk a farsang multságain, hányan vannak, akik csak azért vesznek részt a multságban, hogy önmagukat és másokat áltassanak.

De az élet arra kényszerít bennünket, hogy a sok nagystilű és megrázó megfigyeléseken a filozófus nyugalmaival, sőt cinizmussal tegyük túl magunkat, mert megtanultuk már, hogy úgy kell vennünk az életet amilyen, érezzük rettentő tehetetlenségünket, hogy nincsen módunkban sorsunkon változtatni.

Ezért legjobb, hogy, aki csak teheti felszívja magában a farsang hangulatát, mulat a mulatozókkal és legalább néhány órára el igyekszik felejteni bánatát, baját. Hintszen tele bennünket is rózsáival és serpentinjeivel, szallagjaival és bohóságaival a Karnevál — hisz úgy is jön a nagy, a fekete hamvazó szerda, amely után soha-soha nem lesz többé farsang . . .

A magyar ember az ő mélységes temperamentumával úgy is művészetté fejlesztette már a mulatozást. Legtöbb felebarátunkat és felebarátnőnket nem biztatni kell a mulatozásra, hanem mérsékelni kéne őket. Igaz, elmúlik a

fiatalságuk és akkor ők is ilyen melankólikus, epés kedéllyel fogják üdvözölni a Karnevált, a rózsát, a színes rongyot, a duhaj kedvet, amely csak arra való, hogy elföldje, leplezze a fájdalom érzetét a halál gondolatát.

H I R E K.

Dienes Sándor nagykanizsai szolgabíró, aki Tapolczán is hosszabb időn át hivataloskodott, a múlt héten szobájában eszméletlen állapotban találták. Az orvos baloldali szív-szélhűdítést állapított meg; a kórházba szállították, ahol eszméletre tért, de állapota súlyos.

Hivatalvezetés. Muzikár Ferencz tapolczi volt posta- és távirada főnök áthelyezésével és elköltözésével, a pécsi posta igazgató, a tapolczi postahivatal igeiglenes vezetésével Posmuk Vincze postatisztet bízta meg.

Községi gyűlés. Tapolca nagyközség képviselőtestülete folyó hó 30-án délelőtt fél 8 órakor gyűlést tart, melynek tárgyai lesznek: Végrehajtói állásra jelölés. Tanítók fűrdője részvénytársaság részvényjegyzése. Balatonvidéki vasút utátjáróinak átvétele. Illetőségi ügyek. Erdélyi Károly kérvénye.

A Balatoni Szövetség ma délelőtt 10 órakor igazgatóválasztmányi, utána közgyűlést tart. A tárgysorozat minden pontja a Balaton mentének felvirágozását és emelését célozza.

Hangverseny Tapolczán. A Zalaegerszegi Irodalmi és Művészeti Kör február 10-én a Pannonia szálló disztermében **sipeki Balás Béla dr.** Zala vármegye főispánjának védnökségével hangversenyt rendez. A hangverseny műsora a következő: Elnöki megnyitó: Mondja dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő, a Z. I. M. K. elnöke. 2. Nyitány Erkel „Hunyadi László” című dalművéből előadja a Z. I. M. K. zenekara. 3. a) „Apród ária” Mayerbeer Hugonották című dalművéből, b) Mozart, „Intés” éneklő Kosztrabszky Ferencné urnő. 4. Haydn „VI. szimfonia” (adagio, contabile, vivace assai, andante, menuette) előadja a Z. I. M. K. zenekara. 5. Sándor Zsigmond „Merengés”, (Szövegét írta Hantke Emil) Éneklő Kosztrabszky Ferencné urnő. 6. a) Goldmark „A csalogány; Gaál Ferenc „Szerenád”; Nászinduló, Mendelsohn „Szentivánéji áom” c. dalművéből, előadja a Z. I. M. K. zenekara. Karnagy Sándor Zsigmond kir. mérnök. — Helyarák: I sor 10, II. sor 8, III—V. sor 6, VI—VIII. 4, IX—XIV. 3 és állóhely 2 ko-

volna egy pillanatra a tűz, de csak egy pillatra. Felém fordult:

— Oly különösnek tetszik ez nekem. Maga szokott szenvedni?

— Talán kevesebbet, mint amennyit megérdemlek, de sokkal többet, mint amennyit az emberek észrevesznek rajtam. Miért is vennék észre, hiszen úgy sem értené meg a fájdalomat senki.

— Hát ha! Talán valaki mégis megértene — vetettem közbe élenken.

Sokát mentünk már, fáradtnak is látszott, leültünk egy padra.

— Beszéljen most már valamit magáról. Minden érdekel, amit mond — fordulj hozzám, de utolsó szava erős köhögésbe fulladt. Táskájából elővette zsebkendőjét, szájához tartotta, de néhány percig köhögése nem állott el.

— Csak untatom vele — szoltam, hogy kitérjek a kérdése elől.

— Beszéljen valamit, ne legyen olyan kegyetlen. Talán én . . . megértem . . .

Felhevülve, izgatottan mondta az utolsó szavakat és kérőleg tekintett reám.

— Szinte zavarba hoz kérdésével. Az én életem nem olyan, amit odatarthatnék az emberek elé: ime lássátok, nézzétek.

— Az emberek elé — szolt kissé érzélgős hangon. Hát csak azok közé számít engem is, semmi többnek. Lássa pedig én is szenvedek . . . sokat, nagyon sokat — és hangjából őszinte fájdalom érzett ki. Megértő

tekintete jólesően érintett és belebátorodva beszélni kezdtem magamról:

A szenvedéseim nem olyanok, mit mások is megérthetnének. A lelkem miatt szenvedek. A lelkem üldöz. . . Életem nincs összhangzasban a lelkemmel, hazudtam magamnak, magamat csalom. És rosszul hazudom, erőltlenül védekezem. Minden nap újból megfogadom és minden éjjel újból ott vagyok. A kávéházban, a kocsmában, amitől undorodom és mégis ott vagyok. Mert ott hallgat a lelkem. Nem én iszom lelkem részegeedik le és akkor bekébeben hagy.

— Ne, ne beszéljen így. . .

— Vergődés csak az életem, kínos vergődés a tehetetlenségben, a nyomorúságban. Nagy elhatározások és erős akarások csirái élnek lelkemben. Telve van belém rajzoló szépségekkel, gondolatokkal. . . Csodálatos melódiák zsirogznak bennem . . . és minden hiába. . . És mondom, hiába. . .

— De hogy mondhat ilyent, hiszen maga még fiatal, maga még gyerek. Maga előtt van még az egész élet.

Alig hallottam, amit mondott. Olyan jól esett látnom, hogy annyi odaadással néz rám és szinte lesi szavaimat. Éreztem, hogy megért, hogy velem érez az én nagy, emberi tragediában. Egy pár pillanatig mérően szembe néztünk egymással, azután tovább folytattam:

— Megújbodást hirdető nagy gondolatok kelnek életre bennem és miért?!

Elvesznek meddően, haszontalanul. Ábrándos, boldog pillanataimban szeretném, hogy mások is, sokan is megértsék. Vágyom kiemelkedni a szürkeségből és vágyam csak álom marad hű, örök ábránd. Nem lehet, nem tudok. Mérheterlen gazdaságu kincseim vannak, gyémántokat vetett a sors utamba és a kietlen pnsztaság közepette, nem használhatom őket. Legfeljebb fűtésre. . . Hahaha! Gyémántokkal fűteni királyi passzió, de én megtehetem. . . Hahaha! Egy koldus, aki gyémántokkal melegít. Ugyebár nagyon mulatságos?!

— Jaj ne nevéssen így, hiszen maga most is szenved.

— Örjítő dolog ez. Nem merek már könyvet sem olvasni. Mikor nyugalomra vágyom és könyveket olvasok, csak jobban üldöz végzetem. Szellemeiket idézek ilyenkor, a magam csuf és gonosz szellemeit. Ezek előbb-utóbb fognak ölni. . .

— De miért akar nagyobb lenni, mint a többi. Miért gyötri magát? — kérdezte talán csak vigasztalásomra.

— Őszinte leszek. Egy leányért, aki megtagadott. Vagy talán nem is azért, de minden asszonyért. Tudja, hogy ne kelljen kolduinom a szerelmet, ne kelljen megfizetnem szerelmemet. Hogy engem szeressenek. . .

— És én már sohasem szerethetek — fakadt ki önkéntelenül.

Hangja reszketett a fájdalomtól, szinte megdöbentett. Elérzékenyedésben megfogtam

rona. Jegyek előre válthatók lapunk kiadó-hivatalában.

A hangverseny műsora változatos és érdekes; — a zenekar eddigi szerepléséről általában a legszebb elismerés hangján írtak a megyei lapok. Sándor Zsigmond kir. mérnök, a zenekar és az énekhar vezetőjének megszerezte ismert művészi játéka, vezető, szervező és zeneszerzői tehetsége biztosítékát nyújtja ama reményünknek, hogy Tapolczán is élvezetes estét fog nyújtani a művészetet pártoló közönségnek. — Az est fényét emelni fogja dr. Balás Béla Zalavármegye főispánjának jelenléte. — Mint halljuk nemcsak a zenekar, hanem programon kívül az énekhar is szerepelni fog. Tapolca intelligens, műpártoló közönsége bizonyára felhasználja a kedvező alkalmat a művészi színvonalu hangverseny látogatására.

Megyebál. Zalavármegye ifjusága dr. Sipeki Balás Béláné főispánné védnöksége alatt február hó 14-én Zalaegerszegen, „Arany bárány“-szálloda nagytermében megyebált rendez. Belépődíj személyenként 6 korona. Családjegy 20 — páholy 25 korona. A tiszta jövedelmet a tüdőbetegek gyógyítására fordítják. A megyebál iránt nagy az érdeklődés és előrelátható, hogy az fényesen fog sikerülni.

Időjárásunk a múlt hét folyamán a szi-bériai hideg napok után megenyhült, langyos tavaszi napos időjárásban majd csendes esőben volt részünk. Az őszi vetések általában igen dusak; ha normális tél mellett telelnek át, szép termésre volna kilátásunk.

Dr Szende Pál előadása. Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés tapolcai körzete f. hó 21.-én tartotta meg, Neményi Géza elnöke alatt, lapunkban már jelzett értekezletét, amelyen az Egyesülés központi főtitkára, Dr. Szende Pál tartott, Frisch László üdvözlő szavai után, előadást. — A nagy érdeklődés, amely az előadást megelőzte, nagyon is megokultnak bizonyult, mert az előadó személyében a kereskedelem ügyei-nek legalaposabb ismerőjét, melyen járó gondolkodásu sociologust s egyúttal ritka szónoki képességű egyéniséget ismert meg a hallgatóság. Beszédének vázlata ez volt: Szükséges volt az Omke megalakulása, mert az érdekeknek abban a nagy harcában, mely az egyes foglalkozási ágakat, társ-

dalmi osztályokat különböző gazdaságpoliti-kai tényezők eredőjeként szembeállította, a kereskedő osztály szervezetlenül teljesen ki lenne szolgáltatva a nála hatalmasabb osz-tályok elnyomásának. Konkrét eseteket sorol fel annak illusztrálására, hogy miként ipar-kodig az Omke elhárítani a kereskedőket sújtó jogosulatlan törvényhozási s közigaz-gatási intézkedéseket akkor, amikor ezek még csak a tervezés stádiumában vannak, de rámutat arra is, hogy a kormányzatban gyakran meglepő igazságerzet, jóindulat is mily gyakran hajótörést szenved azon nyo-más következtében, amelyet a mai összeté-telében tulnyomóan kereskedelemellenes par-lament a végrehajtó hatalomra gyakorol. A frappáns érvek egész seregével bizonyította, hogy az osztályönzés évtizedeken át mily könnyelműen és igazságtalanul állította mindig bünbaknak előterbe a kereskedőosz-tályt, valahányszor annak az elégtelenség-nek lecsapolására, elvezetésére volt szükség, amit a nagybirtokos osztály hatalmi túlká-pása előidézett. Nagyrészt ily tendencia teremtette meg a minden nyomoruság csoda-szerűül, a faluk földhöz ragadt népet meg-váltó parancsolatként hirdett szövetkezeteket is és ezt a játékot látjuk most a drágaság kérdéseben is. Kifejtette ezután, hogy a foglalkozási ágak parlamenti erőviszonyai olyanok a mai választói rendszer mellett, hogy ennek a kereskedelemellenes irányzat-nak csökkenését, hiába változnak a kormá-nyok, várni nem lehet, s ezzel tért rá az előadó értekezésének legsikerültebb, legna-gyobb hatású részére, az általános választó-jog kérdésére. Mélyreható politikai és törté-neimi tanulmány eredményeként bizonyította azt, hogy az ország egyetemes érdeke s ezen felül a kereskedő osztálynak az ő súlyát s jelentőségét megillető pozíciója gyanánt az általános titkos választójog tör-vénybe iktatását kívánja, hisz a mostani rendszer mellett a kereskedőknek 40% a ki van rekesztve ennek az alkotmányos jognak gyakorlásából s viszont mindaz az argu-mentum, amit e reform hátráltatására kon-zervatív részről felhoznak (a magyarság és az értelmiség vezetőszerepének megdőlte stb) minden korszakos újítás küszöbén (jobbágy-ság felszabadítása, vallásszabadság behoza-tala stb) refréknent visszatérő ürügy s éppen

a mai rendszer a nemzetiségekre nézve a legkedvezőbb. Jelzi a szónok, hogy az álta-lános választójog sem teremt majd márol-holnapra aranykort nálunk, de a külföldi példák mind azt igazolják, hogy felig-meddig igazságos szociális intézmények, a gyengébb társadalmi osztályokat védő törvényalkotások csak az általános választójog parlamentjétől várhatók. A beszédnek ez a része eszméi mélységénél, az egész fejtegetést átható lel-kesedésnél fogva egyenest megkapó volt.

A közel egy óra hosszat tartó gyönyörű előadást a kaszinó termét teljesen megtöltő hallgatóság végig feszült figyelemmel hall-gatta és sűrűn szakította félbe tetszése nyilvánításával, végeztével pedig lelkes ová-cióban részesítette Dr Szendét, akinek a körzet nevében Dr Buzás Dezső mondott köszönetet.

Szerkesztő változás. A Veszprémi Hirlap szerkesztőjét, dr. Luttor Ferencet megyés-püspök Ö Nagyméltósága, báró Hornig Ká-roly Rómába küldötte archeologiai és törté-neimi tanulmányok végzésére. Luttor Ferenc dr. tehát megváltik a szerkesztéstől, hogy főpász-tora nagylelkű gondoskodása és intézkedése folytán történelmi tanulmányoknak éljen.

Farsang. Ki jut a farsangi mulatozásból, csak legyen hozzá jókedv és még valami ami ahhoz első sorban szükséges.

A Tapolczai Ipartestület február hó 3-án a Balaton szállodában tartja szo-kásos táncmultságát.

A Sümegi Csány bál fényes ünnepély lesz február 1-én s egyúttal a vármegyei tisztviselőknek téli találkozása. A várme-gyei estélyek decentralizálódnak. A Zala-egerszegen eddig szokásban volt szilveszteri összejövölelek egy idő óta megszűntek. Ezek helyébe jönnek úgy látszik a vidéken tartandó estélyek. Ma itt, holnap amott. S talán még egészségesebb vérkeringés is ez. Már tavaly megkezdődött egy ilyen fényes ünnepély Tapolczán. Most követi ezt a sümegi. Ezeknek a fősztorgabirák a vezetőik. Kétszeresen előkelő ez a bál. A vármegye halhatatlan vértanujának emlékére csinálják s avval a magasztos céllal, hogy a jöve-delem a nagy embernek építendő szobrára jusson. Jelen lesz ott a vármegyének nagy közönsége.

kezét és sokáig az enyémbe tartottam. Fag-gattam, kérdeztem, nem felelt Késő volt már, az idő is szelesre fordult, hazafelé indultunk.

Két hétig sáros, lucskos maradt az idő, nem találkozhattunk. Nagyon bosszunak tetszett ez a két hét és alig vártam már, hogy újból láthassam. A viszontlátás azonban nem volt örömteljes. A rossz, nedves idő nagyon megviselte, arca beesett, szokatlanul sápadt volt. Nehezen, dőcögösen indult meg a társalgás.

— Beszéljen egyszer már ön is magáról — kérleltem és megfogtam kezét.

Kéréssem láthatóan meglepte. Huzódzott egy ideig.

— Az életem nagyon szomorú. Szomorubb még, mint a magáé. Ah, az én fiatal-ságom.

Folytatni akarta, beszélni akart, de ful-dokló köhögés fogta el. Arca teljesen elvesz-tette előbbi szépséget, formája eltorzult, lát-hatóan kinlódott szegény. Szinte görcsösen a zsebkendője után nyúlt, szájához emelte és megdöbbenésemre vörös vércsikot láttam előtűnni azon. Percekig tartott, míg megnyu-godott. Zsebkendőjét a kezében szorongatta, azután könnyes szemmel felém fordult:

— Az én életemről akar valamit tudni. Igazán . . . öszintén tudni akarja. . . Talán jobb, ha nem . . . ne . . .

Hangja feltűnően izgatott volt. Néhány pillanatnyi szünetet tartott, azután hirtelen elhatározással odamutatta nekem a verifoltos zsebkendőjét és belezokogta a sötétségbe a fájdalmas valóságot:

— Lásza ez az én életem. . .

Vigasztalni akartam, de hangom oly erőt-len volt, hogy rövidesen abba hagytam a hasztalan fáradozást. Felálltunk. Utközben ő szólalt meg először:

— Jól összekertültünk. Ön a lelkének be-tege, én a bánat leánya vagyok. . .

— Azért mégis szeretem magát, — suttog-tam, de hangomtól magam is megijedtem.

— Ön téved, vagy akarva nem mond igazat. Jól tudom, csak sajnál engemet. Nem nagy különbség és nekem már igazán mindegy. Én már ismerem ezt a betegséget. Az anyám is így végezte. Telen a rossz időben jól érez-zük magunkat kipírul az orcánk, de ez már nem az élet rózsája. A tavasszal azután elmegyünk.

Ujból vigasztaltam, banális, szinte magam is rösteltem.

— Pedig jó lenne élni. . . Istenem, de szép az élet. . . Milyen jó szeretni. . .

Kezét kikapta a kezemből, újból elfogta a köhögés, száraz, halálos köhögés. Nem akarta talán, hogy még egyszer lássam azo-kat a vörös csikokat, talán attól félt, hogy megborzadok tőle. Hirtelen megfogta a ke-zemet:

— Jó éjszakát, — szólott és időt sem hagyott arra, hogy visszatartsam. Szinte szaladt végig az uton, nehogy utolérjem. Sokáig néztem utána, nagyon sokáig. Amíg gondolta, hogy látom, addig egyenesen, erőlt-etett feszességgel ment, de azután alakja teljesen összesett. Egy fordulónál eltűnt előlem.

Tavasz is elmúlt azóta és a bánat leá-nya bizonyára nem szenved már. Magamra hagyott ő is a szenvedéssel. Őszi napo-kon, mikor a nap már csak kacérkodik az emberekkel, izzó, vörös, annélkül, hogy tüze lenne, ilyenkor kün szoktam járni a Stefánia-uton. Leülök a padra, hol utoljára beszéltem vele és várom a bánatleányt. De nem volt több találkozásom vele.

KARDOS NAGYÁRUHÁZA TAPOLCZA, Főtér

Szállít: Egész menyasszonyi kelengyét és finom női fehérneműt. xxxx

Menyasszonyi és bál ruhákat, kosztümöket, pongyolákat és felöltőket mértékszerint

Pinkafői pokrócot és szőnyeget. Torontáli kézi csomózott szmirna és Velourszőnyeget

Teljes berendezést szállodák, kórházak és uradalmak részére kedvező feltételek mellett

Nagy ár megtakarítás!

Socialis est. A kath. legényegyletben f. é. január 21-én tartott felolvasó est a közönség részéről már megszokott sikerrel folyt le. Ha az egyesület ezen felolvasó estéinek célját ismertetni akarnók, leghelyesebben azt mondhatnák, hogy az egyesület célja iparos társadalmunk tagjait egymáshoz közelebb hozni, komoly, életbevágó társadalmi irányú felolvasások által érdeklődést kelteni, irányítást adni korunk főbb kérdéseiben, s ezen komoly előadásoknak adott vig. körben szórakozást nyújtani. A közönségnek mindjobban nyilatkozó érdeklődése, mellyel ezen estéket felkarolja, biztató az egyesületre, hogy törekvése helyes és jó uton halad. Se törekvést bátran számíthat támogatásra, már csak azért is, mert családiasan, otthonosan érezhetjük magunkat az egyesület helyiségében, hanem minden hivatalos ridegség számúze van. A lefolyt est is szépen szolgált az egyesület nemes intencióit. Vidámságot keltett a „Férj és agglegény“ c. Dialog két szereplője, nemkülönben a Volapük c. monolog előadója. „Az udvari bál“ c. bohózat szereplői is legjobb tudásukkal alakították a sokszor kacagtató jeleneteket. Az est komoly irányu pontja Stephaneck János igazgató előadása volt az iparostanoncok neveléséről. Élénk színekben festette le az inas helyzetét a jelenben. A mostoha és sok tekintetben hanyag nevelés káros következményeire mutatva ama vezérelveket hangoztatja, amelyeknek követése e téren egyes-egyedül üdvös reformot teremthet. Előadónak gazdag tapasztalata és szaktudása nem egy hallgatoban ébreszthetett komoly gondolatokat és elhatározást. Bár minél többen szívlelnék meg a hallottakat. Felülírtak: Takács Jenő 4 kor., Ley József 2 kor., Felisch Antal 70 fillér, Felker István 50 fillér; Hegyi Kálmán 50 fillér, N. N., Szatmári N., Szigrin Lajos, Tóli Máté 20—20 fillér. — Fogadják az egyesület halás köszönetét.

A csáktornyai járás jegyzői kara, élén a járás főszolgabírájával 1912. évi február 10-én Csáktornyan a Zrinyi szálloda nagytermében zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Személyenkint 2 korona, családjegy 5 korona. A tiszta jövedelmet a csáktornyai kórház alapja javára fordítják. Tekintettel a jötekony célra, felülírtéseket köszönettel fogadják és azt a „Muraköz“-ben nyugtázzák.

Háziipari tanfolyamok. Most folynak s részben a jövő hét folyamán már befejezést is nyernek a Tapolcavidéki Gazdakör által Tapolca, Diszel, Nemesgulacs, Kékkut, Balatonederics községekben rendezett kosárkötő tanfolyamok, amelyek közül változatos szép munka darabjairól különösen Diszel közseg tanfolyama vezet, jölehet az eredmény a többi kezdő tanfolyamokon is igen szép, csupán a tapolczi iránt van a folyó évben kisebb érdeklődés a résztvevők részéről. A készített munkadarabokból a gazdakör február 25-én tartandó közgyűlése napján kiállítást rendez.

A keszthelyi bíróválasztásról meg nem írt iudiciumunk miatt dorgál meg Borbély Gyurka kedves szerkesztő collegánk lapjában a „Magyar Paizs“-ban. Igaza van; de hát azt megengedi, hogy a bíró is csak úgy mondhat ítéletet, ha ismeri az ügy mindkét panaszosának vallomását. Ez hiányzik nálunk is és azt hiszem a többi megyei lapnál is, mert, hogy csupán a megtörtént tény rövid leadására szorítkozunk, azt épen a fenti okból tesszük. Node eltekintve mindettől, ma már a dolog tisztábban áll előttünk, s így mi sem helyeslehetjük a jelen esetben Farkas Kálmán tb. főbíró „discrecionalis“ jogának a választó közönséggel tanúsított eljárását. Nem keressük az eljárás indító

okát, egyet azonban leszögezhetünk, hogy talán a választóközönség nagyobb részének óhaját is méltányolhatta vagy tekintetbe vehette volna a választást vezető tb. főszolgabíró.

Énekkar Tapolcán. A Tapolczi Rákóczi-Asztaltársaság kebelében mozgalom indult meg a társaság tagjaiból alakítandó énekkar szervezésére. Az asztaltársaság folyó hó 26-án tartott értekezletén elhatározta az énekkar szervezését, egyuttal felhívta tagjait, hogy belépésre jelentkezzenek. A nemes ügy iránti lelkesedés már is szép számú jelentkezőt hozott össze. A jeleztezők szólalom szerinti beosztása után az énekkar megalakul és azonnal megkezdte gyakorló óráit a polg. fiúiskola egyik tantermében. Az énekkar oktatója és vezetője Stephaneck János ig. tanító lesz. Hisszük, hogy a lelkesedés az általában ismeretes szalmatűz lángját legyőzve az erős és kitartó munka és tanulás mellett legszebb sikerét fogja eredményezni.

A tapolczi piacról. A mi piacunkon uralkodó rettenetes drágaságnak legtöbbször maga a közönség az oka. Hetivásárok alkalmával valóságos összeverekednek egy-egy jobb csirkén, libán vagy malacon és egymást tullicitálják, így azután az eladó kénye-kedve szerint szabja meg az árakat. Egyik heti piacon például megtörtént, hogy egyik vidéki eladónak a kocsin voltak a malacai, s míg egy helybeli urasszony a malac árát előre kifizette, addig a többi vásárló már mindegyik egy-egy malacot a kezébe vett, úgy, hogy annak, aki előre kifizette már nem jutott malac. Hát nem maga a közönség az oka a türethetetlen drágaságnak? Dehogyan nem!

Lelkigyakorlat a zárdában. A mult hét folyamán Áronffy Ferenc lazarista atya három napig tartó lelki gyakorlatot tartott a tapolczi Irgalmas nővérek zárdájában a Mária-kongregáció tagjai részére, amely áldozással nyert befejezést.

A Gazdakör tagjaihoz. A Tapolcavidéki Gazdakör ez uton felhívja azon tagjait, akik a mult évben kiszolgált galic, raffia, vetőmagvak vagy műtrágya árával hátralékban vannak, hogy azok árát a határidőn túl eső kamatokkal együtt e hét folyamán okvetlenül befizessék.

Apaállatvizsgálatok. A mult héten kezdtek meg a járási mezőgazdasági bizottság tagjai, a főszolgabíró és állatorvossal az egyes községekben levő apaállatok vizsgálatát. A községek érdeke, hogy jól tartott, kifejldött apaállatok legyenek, amelylyel állatállományukat javítják.

Zalavármegyei és bennünket érdeklő vásárok február hóban: Nagykanizsán 2-án, Szentgróton 3-án, Szentantalfán 7-én, Zalaegerszegen 14-én, Szentgyörgyvölgyön 19-én, Bellatincon 21-én, Túrjén, Letenyén, Zalaváron és Tüskeváron 24-én lesznek megtartva.

A Hungária Általános Biztosító Társaság, melyet 18 nagy pénzintézet 6.000.000 korona alaptőkével alapított, megkezdte működését összes ágazataiban és mint értesültünk a főügynökséget — nagyobb területre kiterjedő hatáskörrel — a Tapolcavidéki Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaságra ruházta. A „Hungaria“, mely kartellen kívül álló, szinmagyar társaság, a tűz, baleset-, szavatossági-, élet- és népbiztosítás, továbbá betörés-, jég-, üveg- és állatbiztosítási ágazatokat kultiválja s olcsó díjai, modern liberális feltételei révén bizonyára egyhamar általános bizalomban fog részesülni.

Régiség. Gazdag muzeumokban is ritka régiségre bukkant a tapolczi harasztosban ifj. Tus Antal. Egy kőkorszakbeli kapát talált. Míg a fejsze gyakoribb, a kapa igen nagy ritkaság. Az érdekes leletet Vetter K. Pál elvitte a sümegi Darnay-muzeumnak.

Piszkosak a járdák, már tudniillik ott ahol Tapolcán járda van. Ámbár egy régebbi községi képviselőtestületi határozat szerint még a mellékutcákban is kellene, ha nem is cement, de legalább döngölt és kerettel ellátott járdának lenni. Azonban ezt eddig senki vagy csak egy néhányan tartották be. A cementjárdákon pedig olyan sűrű sár van, akár csak a kocsiuton, mert a sáros időjárás alkalmával járdákra vitt sarat a háztulajdonosok le nem tisztogatják. — Talán erre is ki kellene terjedni a községi rendőrség szemének, no meg a mult hét elején volt erős hideg mellett a járdák fedve voltak a megfagyott hóval, amelyen az iskolás gyermekek oly csuszkalást rendeztek, sikos utat csinálva, veszélyeztetve a felnőttek tartó épségét. — Talán ezt is lehetne úgy némelykor ellenőrizni, hogy a gyalogjárdákat havazás után azonnal lesöpörjék. Nagykanizsán egy napon 35 háztulajdonost büntettek 10—10 koronára csak azért, hogy a járdákat a hótól meg nem tisztogatták. Vegyünk példát!

Az Élet 4. sz. a következő tartalommal jelent meg: A diadalmas lelkiség. Izsóf Alajos. — Intelligenciánk válsága és a közgazdasági egyetem. Sétáló. — A pesti ember sportja. — A kiterített tündér. Dolmány József. — Szerelem. (Költemény.) — Roppant nagy a szerelem. (Regény.) Kanizsai Ferenc. — Londoni levél. Halasi Andor. — Est a farnesei kertek alatt. (Költemény.) Dutka Ákos. — Egy ország agoniája. Fráter Aladár. — Gyere el hozzánk. Tabáni Jenő. — Panu. (Regény.) Aho—Rara. — A Napkirályok rokona. Sik Sándor. — Judit. Dr. Radványi Kálmán. — Kedves hangverseny. Izsó. Alajos. Parancsolom! Box. — A tél művészete. — Mozgóképek. — Szerkesztői üzenetek.

Töketeles, szép termőképeségű szőlője csak annak lesz, aki Milltelepről, Nagyösz kőr szőlőszeti árjegyzéket.

Budapestre utazó t. olvasóink a főváros legújabb és legmodernebb szállodájában az „Excelsior“-ban, Budapest. Rákóczi-ut 72. (Tulajdonos: Aczel Miksa) szállnak meg, — hol minden szoba meleg — hideg víz, központi fűtés villanyal stb. van ellátva. Szobák naponta 5 koronától feljebb kaphatók. Reggeli, ásványvíz, ruhavásalás és beretválkozás a szobaárban foglaltatik. Telefon 140—72.

A legegészségesebb
kávéital
20 év óta
Kathreiner
Kneipp
malátakávéja.
Valódi
kávé-pótlék!
Kathreiner
szerencsét hoz a hátra.

Csakra
minőség

révén lett
világhírű
a valódi

PALMA
kaucsuk-cipősarok

A higienikus
Palma kaucsuk
ágybetét
minősége
elsorangú

Ovás! A Brády-féle gyomorceppeket (ezelőtt Máriacelli cseppe) kedveltségük miatt sokan utánozzák és több hamisítványuk van a forgalomban. Ezeket a visszaéléseket megakadályozandó, a Brády-féle gyomorceppek ezentúl csak rózsaszínű kartonban kerülnek forgalomba, melyen a máriacelli Szűz Máriát ábrázoló védjegy és a „C. Brády“ aláírás látható. Ennéltovábbá más csomagolású cseppeket, mint hamisítványokat, utasítunk vissza.

Kincstári lószemle. A tapolczai járásban lévő kincstári lovak szemléje február hó 14-én lesz Tapolczán a Szentháromság téren.

A szanatorium egyesület részére átvettünk: Dienes Kálmán ur gyűjtése 326 kor., Burián Imre ur gyűjtése 324 kor., Wolf Gyula ur gyűjtése 125 kor. Fogadják az egyesület hálás köszönetét. Pollák Adolfné elnök.

Egy kis
szalon garnitúra;
I összeecsukható vaságy,
I etagere olcsón eladó:
Cim a kiadóhivatalban.

**A Hungária Általános Biztosító
Részvénytársaság**
tapolczai főügynöksége

**A Tapolczavidéki Gazdasági
Takarékpénztár Rt.-nél.**

Interurban-telefon 3. szám.
Részvénytőke: 6.000.000 korona,
Elnök: gróf Károlyi Imre.

Igazg. kiküldött: báró Fejérvári Imre.

Tűz-, baleset-, szavatossági-,
élet- és népbiztosítás, betörés-
és lopás-, jég-, üveg- és
állatbiztosítás.

Helyi ügynökök minden helységben
felvetetnek. Megkeresések eziránt a
tapolczai főügynökséghez intézendők.
Központi székhely:

Budapest, VI. Károly körút 2.
(A Kossuth Lajos utca sarkán.)

OLCSÓ DIJAK.
MODERN FELTÉTELEK.
KARTELLEN KIVÜL.

Eladó házak.

A most leégett Kereszt-utca
4 szám alatt és a mellette levő
lakóházamat eladom.

Bővebb felvilágosítással bármikor
szolgál a tulajdonos

ifj. Hiller Ignác.

Eladó ház.

A Keszthelyi utcában levő
házamat eladom. Az Erzsébet-
téri házamat eladtam, de
megbízás folytán azt bérbe
adom.

Wallner Károly.

Ha „FORHIN“-nal permetez,

I - SZOR
kevesebb
a gond,
II - SZOR
kevesebb
a munka,
III - SZOR
kevesebb
a munkabér!

mert a „FORHIN“ a
sokszorta megjavított
BORDÓI KEVERÉK
kész állapotban!
nagyon erősen tapad a nedves
falra is!
Bármily hármatnál
permetezhet vele!
Semmi üledéke
nincs! Számtalan elismerő
nyilatkozat! Kérjen in-
gyen és bérmentve
leírást a
FORHIN-gyártól, Budapest,
VI., Váci-ut 93.

A „kapolcsi
kölcshönszövetkezet“
f. évi február hó 14-én d. u.
2 órakor tartja
rendes évi közgyűlését,
melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

T á r g y:

1. Igazgatósági jelentés 1911. üzlet-
évről.
2. Mérleg számla és a „Nyere-
ség veszteség“ számla előterjesztése.
3. Az igazgatóság és felügyelőbizott-
ság részére a felmentvény megadása.
4. Esetleges Indítványok.

Mérlegszámla:

Tartozik: 1.) 1911. dec. 31. Kötvé-
nyekre K. 55671 2.) Segélyegyleti
betétek K. 5400 3.) Pénzt. maradvány
K. 2145 4.) Egyenleg K. 700-95,
összesen: K. 61793-40.

Követel: 1.) Heti törzsbetétek K.
17043-40 2.) Kötvények K. 44750,
összesen: K. 61793-40.

**Veszteség-Nyereség
számla.**

Tartozik: 1.) Kamat K. 2572-78
2.) Iroda K. 1235-42, összesen:
K. 3808-20.

Követel: 1.) Kamat K. 2811-14 2.)
Intő díj K. 122-71 3.) Nyomatvány
K. 173-40 4.) Egyenleg K. 700-95,
összesen: K. 3808-20.

Kapolcs, 1912. jan. 25.

Simon Adolf titkár. **Sándor János** igazgató.

Szőlőkaró eladás,

Egészséges, szép, 2 m. magas, hasi-
tott akác szőlőkaró kapható ezre
100 koronáért, ab Ujnépustzai rakodó

Szily Kálmán,
Morgány, up. Gelse.

Tapolczán, a Petőfi utcában
levő

házamat eladom.

özy. Kerbler Károlyné.

**Borhegyi-
BORVIZ**
A LEGOLCSÓBB LITHION TARTALMU
SZIKLÁBÓL FAKADÓ TERMÉSZETES
ÁSVÁNYVIZ.
Megrendelhető:

Magyar Ásványvíz Forgalmi és Kiviteli
Részvénytársaságnál
Budapest, V. Szabadság-tér 10.

Köhögés, rekedtség és hurut el-
len nincs jobb a

**RÉTHY-féle
pemetefüccukorkánál.**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és
határozottan Réthy-félet kérjük, mi-
vel sok haszontalan utánzata van.

dohoz ára 60 fillér. Mindenütt kapható.
Csak Réthy-félet fogadjunk el.

Szőlő-oltványok.

Szőlővesszők és Gleditschia (élő kerítések alkalmas) csemeték beszerzésére legmelegebben ajánljuk a legjobb hírnévnek örvendő

Szücs Sándor Fia
szőlőtelepét Bihardiószegen.

Ha a saját érdekét tartja szem előtt, úgy ne vegyen addig oltványt vagy vesszőt míg a fenti cég nagy képes árjegyzékét nem kérte; ingyen és bérmentve. Ezen árjegyzék minden szőlőbirtokost érdekel hasznos tartalmánál fogva.

Olcsó ár és pontos kiszolgálás.
számtalan elismerő levél.

A tisztelt érdeklődők a telep megtekintésére szívesen láttatnak.

HIRSCH JÓZSEF

hentes üzlete és füstölője
Tapolca, (főtér.)

Állandó nagy raktár:
Füstölt sonka, füstölt hus, füstölt szalonna és szalámból.
Friss sertéshus, I. rendű sertészsirháj és zsir szalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg felvágottak.

NAPONTA SAJÁT KÉSZÍTÉSŰ FRISS VIRSLI, KALBASZ, PARIZSI ES SZAFALADE.

LEGOLCSOBB NAPI ARAK

BRÁDY-cseppek GYOMOR-CSEPPEK

ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. — E cseppeknek utóéletlenül jó hatása van emésztési zavaroknál, azután páratlan gyomorrontás, gyomorégés, székrekedés, fej- és gyomorgörccsök, émelygés, szédülés, hányás, álmatlanság, kólika, vérszegénység, sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy nagy üveg K. 1.60, kis üveget — 90 fillér, 6 üveget K. 5.40, 3 nagy üveget K. 4.80 beküldése után küld franco

BRÁDY K. gyógyszerárban a „Magyar Királynak” BÉCS, I. Fleischmarkt 2., Depot 3.

Ugyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz Máriát ábrázolja, a vörösszínű csomagolásra, s az aláírásra, amely az oldalt levő kép másolata és utasításunk vissza minden utánzatot.

STOCK-COGNAC MEDICINAL
hivatalos ólomzárral ellátott palackokban mindenütt kapható

Camis és Stock
gőzüzemű gyárából
BARGOLA.
Főlerakat:
Tapolca és vidékére
KASZÁS SOMA
fűszer és csemege-kereskedésében,
Tapolczán.

Eladó

Saját telepemeken termelt elsőrendű OJTVÁNY

nagyobb mennyiségben. Ripária portalis alanyon rizling, fehér mézes, ezerjő és sasza.

Ojtványaim ez évben rendkívüli szépek, erőteljes hajtásuak és dus gyökérzetűek. Venni szándékozók azokat bármikor megtekinthetik.

Frank Bernát

Tapolca, Főtér, a Tapolczi Takarékpénztár ujonnan épült házában.

Szőlőoltvány és gyümölcsfaoltvány eladás.

Aki egészséges, olcsó és tartós szép szőlőt, valamint erőteljes nemes gyümölcsöt akar, teljes bizalommal forduljon

VITYÉ MIKLÓS

Magyarország legelküsmeresebben vezetett szőlőoltvány és gyümölcsfaoltvány telephéhez

Ős-Csanadon (Torontál m.)

ahol szokvány minőségű, I. rendű gyökeres fás, és sima zöldoltványok, bor- és csemegefajtákban, amerikai sima

gyökeres vesszők, a legolcsóbb árban kaphatók. Szőlőlugasnak külön e célra választott fajok. Gyümölcsfaoltványokban a legnemesebb alma, körté, cseresznye, meggy, kajszinbarack, szilva, ringló és dió

Nemes rózsá oltványokban szintén nagy választék. Sárga Orpington fajbaromfi-tenyésztés.

Mindenben előjegyzések őszi és tavaszi szállításra elfogadhatók.

Faj- és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Válaszolva becses lapjára értesítem hogy szőlőoltványok sikerültek. A jövő tavasszal ismét több mennyiségre lesz szükségem.

Loosmánd, 1911. 12. IX. Tisztelettel
Módy Lajos.

A hercegi uradalom Tapolczára házhoz szállítat a szőci erdejéről I. osztályu cserhasáb tűzifát

20 korona faár és 12 korona fuvardíj mellett.

Rendelés HERCEGI FŐERDŐŐRHÖZ, Sáska, küldendő.

SZOLLÁR GÁSPÁR

épület- és mulakatos Tapoleza, Arany János-utca, a zárda-kert átellenében.

Készít minden e téren előforduló épületvasalást, modern takaréktűzhelyeket, lépeső-, sín-, erkélyrácsokat- és vaskapukat.

Elfogad szivattyus kutak fellállítását és javítását, borfejtő, szenkénegező és permetező gépek javítását a lehető legjutányosabb rak mellett.

Állandóan nagy raktaron tartok takaréktűzhelyeket és permetező géprezeket. Elfogad mindenféle mérlegjavítást.